20/10/19 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୨୪.୦୨.୮୫
ମଧୁବନ

"ସଂଗମଯୁଗ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତିର ଯୁଗ"

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚତୁଃର୍ଦ୍ଦିଗର ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଅନେକ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଅଳ୍ପକାଳର ପ୍ରାପ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରାପ୍ତି ସହିତ ଅପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ମିଶି ରହିଛି । ଆଜି ପ୍ରାପ୍ତି କାଲି ଅପ୍ରାପ୍ତି । ତେବେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଅନେକ ପ୍ରାପ୍ତି ତଥା ଅପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପଟେ ବହୁତ କମ ସଂଖ୍ୟାରେ ସଦାକାଳର ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଉଭୟଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ମହାନ ଅନ୍ତରକୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲେ । ତେଣୁ ତୁମେ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନେ କେତେ ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ । ଏତେ ପ୍ରାପ୍ତି କରି ନେଇଛ ଯାହାକି ତୁମେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ଲୌକିକରେ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଜୀବନ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଚାରିଟି କଥାର ପ୍ରାପ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ଥାଏ । (୧) ସୁଖସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧ । (୨) ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ସଂସ୍କାର ସର୍ବଦା ଶୀତଳ ଏବଂ ସ୍ନେହୀ ହୋଇଥିବ । (୩) ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର ଦ୍ୱାରା ଉପାର୍ଜିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବ । (୪) ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିବ । ଯଦି ଏହି ଚାରିଟିଯାକ କଥା ପ୍ରାପ୍ତ ଅଛି ତେବେ ଲୌକିକ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳତା ଏବଂ ଖୁସି ରହିଥିବ । କିନ୍ତୁ ଲୌକିକ ଜୀବନରେ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡିକ ଅଳ୍ପକାଳର ହୋଇଥାଏ । ଆଜି ସମ୍ବନ୍ଧ ସୁଖମୟ ଅଛି, କାଲିକୁ ପୁଣି ଦୁଃଖମୟ ହୋଇଯାଉଛି । ଆଜି ସଫଳତା ଅଛି କାଲିକୁ ନାହିଁ । ତାହା ତୁଳନାରେ ତୁମେ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଲୌକିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନରେ ଚାରିଟିଯାକ କଥା ସଦା ସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି କାରଣ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ଦାତା, ସୁଖଦାତା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବେହେଲେ ଦୁଃଖ ବା ଧୋକା ଦେବ ନାହିଁ । ବିନାଶୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଦୁଃଖ ଏବଂ ଧୋକା ହିଁ ମିଳୁଛି କିନ୍ତୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହ ରହିଛି, ସୁଖ ରହିଛି । ତେବେ ସର୍ବଦା ସ୍ନେହ ଏବଂ ସୁଖର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବି ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଭାବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମାକୁ ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରିୟ ଅଟେ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ପ୍ରୀତିର ରୀତିକୁ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧୀ କରିନେଇଛ । ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧ ସାରା କଳ୍ପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ମିଳିଯାଇଛି, ତା' ସହିତ ଏହି ଅଲୌକିକ ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମରେ ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ୱଭାବ, ଈଶ୍ୱରୀୟ ସଂସ୍କାର ଥିବା କାରଣରୁ ସ୍ୱଭାବ ସଂସ୍କାର କେବେହେଲେ ଦୁଃଖ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । ଯାହା ବାପଦାଦାଙ୍କର ସଂସ୍କାର ତାହା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର, ଯାହା ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ ତାହା ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ । ସ୍ୱ-ଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ୱ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାର ଭାବ । ସ୍ୱ ଶ୍ରେଷ୍ଠକୁ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । "ସ୍ୱ"ର ଭାବ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବ ହିଁ ତୁମର ସ୍ୱଭାବ ହେବା ଦରକାର । ସର୍ବଦା ମହାଦାନୀ, ଦୟାଶୀଳ, ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଏହିସବୁ ବାବାଙ୍କର ସଂସ୍କାର ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ସଂସ୍କାର ସର୍ବଦା ଖୁସିର ପ୍ରାପ୍ତି କରାଉଛି । ସେହିଭଳି ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର ଦ୍ୱାରା ସୁଖମୟ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଛି । ତେବେ ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି କେତେ ମିଳିଛି ? ସବୁ ପ୍ରକାର ସମ୍ପତ୍ତିର ଭଣ୍ଡାରର ମାଲିକ ଅଟ । କେବଳ ସମ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଅସରନ୍ତି ଏବଂ ଅକଳନ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି । ଯାହାକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କର, ଖାଅ ଏବଂ ବଢାଉଥାଅ । ଯେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବ ସେତେ ବଢିବ । ଅନୁଭବୀ ଅଟ ନା । ସ୍ଥୂଳ ସମ୍ପତ୍ତି କ'ଣ ପାଇଁ ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି । ଖୁସି ମନରେ ମୁଠାଏ ଭାତ, ଡାଲି ଖାଇବେ । ପରିବାର ଖୁସିରେ ରହିବେ । ଦୁନିଆରେ ଭଲ ସୁନାମ ହେବ । ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ଦେଖ କେତେ ସୁଖ ଏବଂ ଖୁସିର ସହିତ ଭାତ ଡାଲି ମିଳିଯାଇଛି । ଯେଉଁ କଥା ଗାୟନ ଅଛି - ଡାଲି ଭାତ ଖାଅ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୁଣ ଗାଅ । ଏହିଭଳି ଗାୟନ ହେଉଥିବା ଭାତ ଡାଲି ଖାଉଛ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନ ଡାଲି ଭାତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରୁ କେବେ ବି ବଞ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆସକ୍ତି ବର୍ଦ୍ଧକ ଭୋଜନ ମିଳିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଭାତ ଡାଲି ଗଣ୍ଡିଏ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ । ତେବେ ଭାତ ଡାଲି ବି ମିଳୁଛି, ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଅଛି ଏବଂ ନାମ ମଧ୍ୟ କେତେ ବିଖ୍ୟାତ । ତୁମର ନାମ ଏତେ ବିଖ୍ୟାତ ଯାହାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ଶେଷ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚିଗଲାଣି କିନ୍ତୁ ତୁମର ଜଡ ଚିତ୍ର ଗୁଡିକର ନାମ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଆତ୍ମା ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନାମରେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେଉନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସାରା କଳ୍ପ ପାଇଁ ତୁମର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେଉଛି । ତେଣୁ ସୁଖମୟ ଏବଂ ସଚ୍ଚା ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମର ସମ୍ପର୍କ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଯାହାକି ତୁମର ଜଡଚିତ୍ରର ସମ୍ପର୍କରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ରହିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତମାନେ ଆତୁର ହେଉଛନ୍ତି । କେବଳ ଦର୍ଶନ କରିବାର ସମ୍ପର୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କେତେ ଆତୁର ହେଉଛନ୍ତି! ସାରା ରାତି ଜାଗରଣ କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଦର୍ଶନ କରିବାର ସମ୍ପର୍କ ପାଇବା ପାଇଁ କେତେ ଆବାହାନ କରୁଛନ୍ତି, ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି ବା କେବଳ

ଟିକିଏ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ କେତେ କଷ୍ଟ ସହନ କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ ମୂର୍ତ୍ତି ବା ଚିତ୍ର ହିଁ ଅଟେ ଏବଂ ସେହିଭଳି ଚିତ୍ର ନିଜ ଘରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ପୁଣି ବି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ସମ୍ମୁଖ ସମ୍ପର୍କ ପାଇବା ପାଇଁ କେତେ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ଏକମାତ୍ର ବେହଦର ପିତାଙ୍କର ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡି ହୋଇଗଲା, ବେହଦର ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ହୋଇଗଲ । ବିଶ୍ୱର ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ଚାରିଟିଯାକ କଥା ଅବିନାଶୀ ରୂପରେ ମିଳିଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କରୁଛ, ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କରୁଛ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି- ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ କୌଣସି କଥାର ଅପ୍ରାପ୍ତି ନଥାଏ । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ଗୀତ । ଏହିଭଳି ଗୀତର ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଛ ନା ଆଗକୁ ହେବ ? ତେବେ ଶୁଣାଉଥିଲୁ ନା -- ଆଜି ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲୁ । ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ କେତେ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ମେହନତ କରିଛ ନା ମୋହବତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହ କରିଛ ? ସ୍ନେହରେ ସ୍ନେହରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର କରିଦେଲ । ତେବେ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସ୍ନେହି ଆଧାରରେ ପାଇଗଲ । ବାବା କହିଲ ଏବଂ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିର ଚାବୀ ମିଳିଗଲା । କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ କ'ଣ କହିବେ ? ଧନ ରୋଜଗାର କରିବା ବଡ ମୁଶକିଲ କାମ । ଏହି ଦୁନିଆରେ ଚାଲିବା ବଡ ମୁଶକିଲ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କ'ଣ କହୁଛ ? ଗୋଟିଏ ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଚାଲିବା ମଧ୍ୟ କେତେ ସହଜ! ଯଦି ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି ଅଛି ତେବେ ଚାଲିବାରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲ ତେଣୁ ତୁମେ କହିବ ଚାଲିବା କ'ଣ ଦରକାର ଉଡିଯିବାକୁ ହେବ । କେତେ କେତେ ଅନ୍ତର ହୋଇଗଲା! ଆଜି ବାପଦାଦା ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ପ୍ରାପ୍ତିର ଲଗନରେ ଲାଗିପଡିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଫଳାଫଳ କ'ଣ ହେଉଛି! ସମସ୍ତେ ତ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାରେ ଲାଗିପଡିଛନ୍ତି । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଦେଖ - ସେମାନେ ନିଜର ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଯାହାକି ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କିଛି କଥା ଜଣାଯାଉନାହିଁ । ମହାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପାଇପାର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ବା ନିଜର ଛୋଟିଆ ଭ୍ରାନ୍ତି କାରଣରୁ ପ୍ରାପ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ବା ପରମାତ୍ମା ସର୍ବବ୍ୟାପୀ - ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତି କାରଣରୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୋଜିବାରେ ହିଁ ରହିଯାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରାପ୍ତିଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ ରହିଯାଇଛନ୍ତି । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏବେ ଆହୁରି ଆଗକୁ ଅଛନ୍ତି, ଆହୁରି ଆଗକୁ ଅଛି କହି କହି, ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠରେ, ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନଙ୍କରେ ଦୁନିଆ ତିଆରି କରିବୁ ଏହିଭଳି ଖୋଜି ଖୋଜି ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ହଜିଗଲେଣି । ଶାସ୍ତ୍ରବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରାର୍ଥ କରିବାର ନିଶାରେ ବିସ୍ତାର ଭିତରେ ହଜିଯାଇଛନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ରାର୍ଥ କରିବାର ଲକ୍ଷ ରଖି ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ରାଜନେତାମାନେ ଆସନ ପାଇବାର ଧାଁ-ଦୌଡ ଭିତରେ ବୁଡି ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁନିଆର ଅଜ୍ଞାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନଭିଜ୍ଞ ଆତ୍ମାମାନେ ବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତି ରୂପୀ କୁଟାଖିଅର ସାହାରାକୁ ଅସଲି ସାହାରା ମନେ କରି ବସି ପଡିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କ'ଣ କରିଛ ? ସେମାନେ ହରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ପାଇଯାଇଛ । ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଛ ତେଣୁ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ସଦାକାଳର ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ ।

ବାପଦାଦା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପରଖିବାର ନେତ୍ର, ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରଖି ନେଲ ଏବଂ ପାଇଗଲ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ପରଖିବାର ନେତ୍ରକୁ ଦେଖି ପିଲାମାନଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି - ବାଃ ମୋର ପିଲାମାନେ ବାଃ ଯାହାକି ଦୂରଦେଶୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରଥା-ପରମ୍ପରାର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅସଲୀ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହି ମଧ୍ୟ ଅତି ନିକଟରୁ ଚିହ୍ନିଗଲ ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ହୋଇଗଲ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ନୀତି ନିୟମକୁ ନିଜର ଆଦି ସମୟର ନୀତି ନିୟମ ମନେ କରି ସହଜରେ ନିଜ ଜୀବନରେ ଆପଣାଇ ନେଲ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ବିଶେଷ ଭାଗ୍ୟବାନ ଏବଂ ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ । ଯେପରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଖୁସି ମିଳୁଛି ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଖୁସି ମିଳୁଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଆତ୍ମାମାନେ ବିଶ୍ୱର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେହି ବିଛୁଡିଯାଇଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ବିଶ୍ୱର କୋଣ ଅନୁକୋଣରୁ ଆସି ପୁନର୍ବାର ନିଜର ଅସଲୀ ପରିବାରରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରିଲ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଗଲ । ଆଚ୍ଛା! ଏହିଭଳି ଅବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସଦା ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂସ୍କାର ଏବଂ ସର୍ବଦା "ସ୍ୱ"ର ଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ଭାବନାରେ ରହୁଥିବା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ଭଣ୍ଡାର, ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ମହାନ ଦାନୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଯୁଗଳମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ:-

ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଘର ଗୃହସ୍ଥ ଭିତରେ ରହି ମଧ୍ୟ ସର୍ବ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା ? ବନ୍ଧନଯୁକ୍ତ ତ ନୁହେଁ ନା ? ପଞ୍ଜୁରୀ ଭିତରର ପକ୍ଷୀ ତ ନୁହଁ ନା । ଉଡୁଥିବା ପକ୍ଷୀ ଅଟ ନା! କାରଣ ଟିକିଏ ବି ବନ୍ଧନ ଆତ୍ମାକୁ ଜାଲରେ ଛନ୍ଦି ଦେଇଥାଏ । ଯଦି ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅଟ ତେବେ ସବୁବେଳେ ଉଡୁଥିବ । ତେଣୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନ ନ ରହୁ । ନା ଦେହର, ନା

ସମ୍ବନ୍ଧର, ନା ଘର ଗୃହସ୍ଥର, ନା ପଦାର୍ଥର ବନ୍ଧନ ରହୁ । ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନ ନଥିବ ତେବେ କୁହାଯିବ “ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା” । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିରେ ରହିବେ କିନ୍ତୁ ପରତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମା ଟିକିଏ ବି ଉଡିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଲେ ତା’ର ବନ୍ଧନ ତା’କୁ ପୁନର୍ବାର ତଳକୁ ଟାଣି ଆଣିବ । ତେଣୁ କେବେ ଉପରେ, କେବେ ତଳେ - ଏହିଭଳି ହେବାରେ ସମୟ ବିତିଯିବ । ସର୍ବଦା ଏକାଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ଉଡିବାର ଅବସ୍ଥା ଏବଂ କେବେ ତଳେ, କେବେ ଉପରେ ହେବାର ଅବସ୍ଥାରେ ଦିନ ଏବଂ ରାତିର ଅନ୍ତର ରହିଛି । ତେବେ ତୁମେମାନେ କେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛ ? ସଦା ନିର୍ବନ୍ଧନ, ସଦା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପକ୍ଷୀ ଅଟ ? ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସାଥୀରେ ରହୁଛ ? କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆକର୍ଷଣରେ ଆକର୍ଷିତ ହେଉନଥିବା ଆତ୍ମା । ଏହିଭଳି ଜୀବନ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କର ଜୀବନ ହିଁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସୁଖଦାୟୀ ହୋଇଯାଏ । ଖିଟଖିଟବାଲା ଜୀବନ ନୁହେଁ । ଆଜି ଏଇଆ ହେଲା, କାଲି ସେଇଆ ହେଲା - ଏଭଳି ଜୀବନ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ସର୍ବଦା ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା । ଏହା ହେଉଛି ମଉଜ କରିବାର ଜୀବନ । ଯଦି ମଉଜରେ ନ ରହିବ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଆଜି ଏହି ସମସ୍ୟା ଆସିଗଲା, କାଲି ସେହି ସମସ୍ୟା ଆସିଗଲା, ଏହିଭଳି ଦୁଃଖଧାମର ସମସ୍ୟାଗୁଡିକ ଦୁଃଖଧାମରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ପାଦ ତଳେ ରହିଯିବ । ଯେହେତୁ ଦୁଃଖଧାମକୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଛ ତେଣୁ ଦୁଃଖ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବାର ନାହିଁ । କଳିଯୁଗର କୂଳକୁ ତ ଛାଡିଦେଇଛ ଏବେ ସଂଗମଯୁଗରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛ । ସଂଗମଯୁଗକୁ ସର୍ବଦା ଉଚ୍ଚରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ସଂଗମଯୁଗୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସବୁବେଳେ ଉଚ୍ଚରେ ଥା’ନ୍ତି ତଳେ ନଥା’ନ୍ତି । ଯେବେକି ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଉଡାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ତେବେ ଉଡିବା ସ୍ଥିତିରୁ ତଳକୁ ଆସିବ ବା କାହିଁକି । ତଳକୁ ଆସିବା ଅର୍ଥ ବନ୍ଧନରେ ପଡିବା । ଏବେ ଡେଣା ମିଳିଯାଇଛି ତେଣୁ ଉଡିଚାଲ, ତଳକୁ ଆସ ହିଁ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା!

ଅଧରକୁମାରମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସମସ୍ତେ ଜଣଙ୍କର ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଛ ନା ? ପ୍ରଥମେ ବାବା, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଆମେ, ତୃତୀୟ କେହି ନୁହେଁ । ଏହାକୁ କୁହାଯିବ ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା । ମୁଁ ଏବଂ ମୋର ବାବା, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ମୋର ଅଛି ? ମୋର ପୁଅ, ମୋର ନାତି.... ଏମିତି ନୁହେଁ ତ! “ମୋର” ଶବ୍ଦରେ ମମତା ରହୁଛି ? ମୋର ପଣିଆ ସମାପ୍ତ ହେବା ଅର୍ଥ ମମତ୍ୱ ସମାପ୍ତ ହେବା । ତେବେ ସବୁ ମମତା ଅର୍ଥାତ୍ ମୋହ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ହୋଇଗଲା । ତେବେ ତାହା ବଦଳିଗଲା, ଶୁଦ୍ଧ ମୋହ ହୋଇଗଲା । ଯେହେତୁ ବାବା ସର୍ବଦା ଶୁଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ମୋହ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ସ୍ନେହ ହୋଇଗଲା । ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମେରା ବାବା, ଏହି ଗୋଟିଏ ମୋର ଶବ୍ଦରେ ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଜଣଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ସହଜ ହୋଇଯାଏ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସହଜଯୋଗୀ । ମୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଏବଂ ମୋର ବାବା - ବାସ୍! ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ମନେ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଆପେ ଆପେ ହେବ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମାୟା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ।

ମାତାମାନଙ୍କ ସହିତ:- ମାତାମାନେ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଖୁସିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଛନ୍ତି ନା! ଗୋପଗୋପିମାନେ ସବୁବେଳେ ଖୁସିରେ ନାଚୁଥା’ନ୍ତି ବା ଝୁଲୁଥା’ନ୍ତି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଖୁସିରେ ନାଚୁଥା’ନ୍ତି । ଯଦି ବାବା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ସର୍ବଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ସଂଗ ଆତ୍ମାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଦିଏ । ବାବାଙ୍କ ସଂଗରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ନିର୍ମୋହୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କାହାର ମୋହ କଷ୍ଟ ଦେଇନଥାଏ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ନଷ୍ଟୋମୋହା ଅଟ ତ ? ଯେମିତି ବି ପରିସ୍ଥିତି ଆସୁ କିନ୍ତୁ ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ “ନଷ୍ଟୋମୋହା” । ଯେତେ ଯେତେ ନଷ୍ଟୋମୋହା ହେଉଥିବ ସେତିକି ସେତିକି ଯୋଗରେ ଏବଂ ସେବାରେ ଆଗକୁ ବଢୁଥିବ ।

ମଧୁବନକୁ ଆସିଥିବା ସେବାଧାରୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସେବାର ଖାତା ଜମା ହୋଇଗଲା ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ମଧୁବନର ବାତାବରଣରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତି ନିର୍ମାଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜମା କରିଲ । ତେଣୁ ଡବଲ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଗଲା । ଯଜ୍ଞ ସେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହି ସେବା କରିବା ଦ୍ୱାରା ପଦ୍ମଗୁଣା ଫଳ ଜମା ହୋଇଯାଏ । କୌଣସି ବି ସେବା କର କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଚେକ୍ କର ଯେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେବାଧାରୀ ହୋଇ ସେବା କରୁଛି ? ସାଧାରଣ ସେବାଧାରୀ ନୁହେଁ ରୁହାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀ । ରୁହାନୀ ସେବାଧାରୀର ରୁହାନୀ ଚମକ ଏବଂ ରୁହାନୀ ନିଶା ସର୍ବଦା ଜାଗ୍ରତ ରହିବା ଦରକାର । ରୁଟୀ ବେଲୁଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ବୁଦ୍ଧିରେ ଚାଲୁଥାଉ । ଲୌକିକ ପରିବାର ପାଇଁ ସ୍ଥୁଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥୂଳ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଉଭୟ ଏକାସାଥୀରେ ଚାଲିଥାଉ, ହାତରେ ସ୍ଥୂଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ମାନସିକ ସେବା କର ତେବେ ଡବଲ ସେବା ହୋଇଯିବ । ହାତ ଦ୍ୱାରା କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବ । ମଧୁବନ ତ ଏମିତି ବି ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ (ବତୀଘର) ଅଟେ । ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରହି ଚାରିଆଡର ସେବା କରିଥାଏ । ଏହିଭିଳ ସେବାଧାରୀ ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା କରିପାରିବ । ଆଚ୍ଛା! ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ସାରା ରାତି ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ସହ ମିଳନ କରିଲେ ଏବଂ ସକାଳ ୬ଟା ବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ୟାଦପ୍ୟାର ଦେଇ ବିଦାୟ ନେଲେ, ସକାଳର କ୍ଲାସ୍ ବାପଦାଦା ହିଁ କରାଇଲେ । ପ୍ରତିଦିନ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମହାବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଶୁଣି ମହାନ ଆତ୍ମା

ହୋଇଗଲଣି । ତେବେ ଆଜି ଦିନର ଏହି ସାର କଥାକୁ ସାରା ଦିନ ମନରୂପୀ ବାଦ୍ୟ ସହିତ ଶୁଣିବ ଯେ ମୁଁ ମହାବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଶୁଣି ମହାନ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ମହାନରୁ ମହାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସଦା ନିମିତ୍ତ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ମନ ଦ୍ୱାରା, ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା, ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ମହାଦାନୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ ଏବଂ ସର୍ବଦା ମହାନଯୁଗକୁ ଆବାହନ କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି କଥା ମନେ ରଖିବ । ସର୍ବଦା ମହାନ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବହୁଦିନରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ପୁଣି ମିଳିଥିବା ଗେହ୍ଲା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ପ୍ୟାର ଏବଂ ଗୁଡମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ । ଭବିଷ୍ୟତର ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ନମସ୍ତେ । ଆଚ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ବ୍ୟର୍ଥ ବାତାବରଣକୁ ସମାପ୍ତ କରି ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

କଥାରେ ଅଛି ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ତିଆରି କରିଦିଏ । ଯେତେବେଳେ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ବ୍ୟର୍ଥ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ସୃଷ୍ଟି ରଚନା ହୋଇଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜର ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ବାତାବରଣକୁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି । ଯେପରି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଶସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଶସ୍ତ୍ରକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଉଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ବିମାନ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ବିମାନକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଉଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମର ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ତରଙ୍ଗ, ବ୍ୟର୍ଥ ତରଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ବାତାବରଣକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉ, ଏବେ ଏହିଭଳି ସେବା କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବିଘ୍ନରୂପୀ ସୁନାର ସୂକ୍ଷ୍ମ ସୂତାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହୁଅ, ମୁକ୍ତି ବର୍ଷ ପାଳନ କର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର, ସମସ୍ତେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ସଂଧ୍ୟା ୬ଟା ୩୦ ମି. ଠାରୁ ୭ଟା ୩୦ମି. ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ, ଯୁଗଳ ସ୍ୱରୂପର ସ୍ମୃତିରେ ରହି ନିଜର ସୂକ୍ଷ୍ମ ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ସେବା କରିବେ ।